

בית משפט השלום בראשון לציון

10 ינואר 2012

ת"פ 6791-03-10 מדינת ישראל נ' מרקוס ואח'
בפני כב' השופט רפי ארניה

המאשימה: מדינת ישראל – פרקליטות המדינה, המחלקה הכלכלית
ע"י ב"כ עו"ד תובל דורי

נגד

- הנאשמים:**
1. אריאל מרקוס – לא בעניינו
 2. אילן חלפון – לא בעניינו
 3. יאיר משיח – נסתיים
 4. נסים משיח – נסתיים
 5. דב שרגאי – לא בעניינו
 6. לי שרגאי – לא בעניינו
 7. נעם עוזרי
 8. ע"י ב"כ עו"ד ברקאי
 8. ערן חיים
 - ע"י ב"כ עו"ד עמית בר

<#1#>

גזר דין

כתב האישום

הנאשמים 7-8 (להלן: "הנאשמים") הודו והורשעו על פי הודייתם בכתב אישום מתוקן המייחס להם עבירה של סיוע לאירגון ועריכת הגרלות והימורים וביצוע פעולה ברכוש אסור.

בהתאם לכתב האישום, הנאשמים שימשו כשליחים במסגרת אתר הימורי ספורט באינטרנט. בתפקידם זה אספו הנאשמים והעבירו בפועל את כספי ההימורים בין המהמרים השונים, עובדי האתר, ראשי הקבוצות והשותפים.

פעם בשבוע, בימי שלישי, נערך באתר חישוב שבועי של זכיות והפסדי המהמרים באתר. לאחר ביצוע החישוב, היה אבי שאולי מעדכן את הנאשמים בתוצאות החישוב ועל פי חישוב זה היו הנאשמים יוצאים לסבב איסוף חובות או תשלום זכיות לראשי הקבוצות או ישירות למהמרים, ותשלום שכר לעובדי האתר, כשהם רכובים על קטנועם או נוסעים במכוניתם הפרטית.

הנאשמים היו מקבלים סכום של כ – 500 ₪ ליום עבודה.

הנאשם 7, בן 33, עבד בתפקיד זה מראשית שנת 2007 ועד ליום 15.11.2009.

בית משפט השלום בראשון לציון

10 ינואר 2012

ת"פ 6791-03-10 מדינת ישראל נ' מרקוס ואח'
בפני כב' השופט רפי ארניה

הנאשם 8, בן 24, עבד בתפקיד זה החל מאמצע שנת 2008 ועד ליום 15.11.2009.

הנאשמים חסרי עבר פלילי.

טענות ב"כ הצדדים

ב"כ המאשימה טענה כי יש להשית על הנאשמים מאסר בפועל ולכל הפחות מאסר בעבודות שירות. לטענתה, המדובר בנאשמים אשר שימשו כעורך המרכזי להעברת הכספים למהמרים ומן המהמרים. בכך, העבירו הנאשמים מיד ליד סכומים של למעלה מ – 200 מיליון ₪, ומכאן החומרה המיוחדת של המעשים.

לטענת המאשימה, מיקומם של הנאשמים במידרג ההיררכי של האירגון הינו מעל עובדי האתר שביצעו עבודות הקלדת נתונים גרידא או של הטכנאים אשר בנו את אתר האינטרנט. לטעמה, מעמדם של הנאשמים קרוב לזה של ראשי הקבוצות ומכאן הצורך בהשתתפות עונשי מאסר בפועל עליהם.

ההגנה הטעימה שהמדובר בשליחים גרידא אשר מעמדם אינו ושנה משל קלדנים. בפעילותם של הנאשמים לא היה שום רכיב של שיקול דעת. הם העבירו מעטפות ממקום למקום, בשכר יומי, ללא השתתפות ברווחי האתר. בכך אין שונה מעמדם ממעמד הקלדנים, והם מצויים בתחתית הפירמידה. בומילותיו ב"כ הנאשם 8 – אם ה"ה גולדמן ודוהן, בוני אתר האינטרנט אשר נידונו למאסר מותנה וקנס היו אנשי ה – high tech, הרי שהנאשמים כאן הינם אנשי ה – low tech. לפיכך, יש להשקיף עליהם כעל חברים במידרג הנמוך של הפירמידה, ובהתאם לגזור את עונשם.

דיון והכרעה

במחלוקת בין שתי הגישות, סבורני כי יש לאמץ את עמדת הסנגוריה.

על חומרתן של עבירות ההימורים בכלל, ובאינטרנט בפרט, עמדתי בהרחבה בגזר דיני בעניינם של **גולדמן ודוהן** (ת.פ. 6655-03-10), אשר היו מקימי אתר האינטרנט. עמדתי שם על התכליות שבבסיס עבירת אירגון ההימורים, הסיכונים שבהימורים, לפרט ולכלל, ועל הקשיים והסיכונים המיוחדים הטמונים בעבירות באינטרנט.

על הנאשמים שם, אמרתי את הדברים הבאים:

"הנאשמים סיפקו למעשה את הבית להימורים. הם בנו אותו מהמסד ועד הטפחות, הם תיקנו אותו, והם שיפצו אותו. אמנם הבית לא היה בבעלותם, אבל הם אלה שיצרו את המצע הלוגיסטי המאפשר את ביצוע העבירות."

בית משפט השלום בראשון לציון

10 ינואר 2012

ת"פ 10-03-6791 מדינת ישראל נ' מרקוס ואח'
בפני כב' השופט רפי ארניה

חומרה מיוחדת מצאתי בכך, כי למעשה הנאשמים שם ניצלו ידע מקצועי ומיוחד שהיה בידיהם לצורך הקמת אתר המיועד לביצוע עבירות פליליות. לפיכך, סברתי כי אין להימנע מהרשעתם של הנאשמים בדין, על אף הכתם שהרשעה בדין הפלילי מטילה בהם, ועל אף העובדה שאחד מהם היה סטודנט למשפטים.

יחד עם זאת, נוכח העובדה כי המדובר במי שמצויים ברף התחתון של ביצוע העבירות ונוכח תקדימיות ההרשעה, וכן בשל שיקולים כלליים ואישיים, גזרתי על הנאשמים שם עונש של מאסר מותנה בלבד וקנס שהוטל על החברה. בערעור בבית המשפט המחוזי הוסף רכיב נוסף של קנס אישי על הנאשמים.

בהמשך פרשה זו בא בפני עניינם של הנאשמים **אלי לוי ואיתי פז**. אלה היו קלדני נתונים של אתר האינטרנט. דינו של איתי פז נגזר למאסר מותנה וקנס בלבד, ואילו בענייניו של אלי לוי הסתפקתי, בשל נסיבות אישיות חריגות ויוצאות דופן, באי הרשעה, אם כי הערתי שהענישה הראויה במקרה זה הינה למאסר מותנה וקנס ורק עקב הנסיבות החריגות הנ"ל לא הטלתי עליו ענישה זו.

המדינה לא ערערה על גזרי דין אלה ובכך הותווה הרף הנמוך של המדרג העונשי בפרשה זו.

במסגרת אותה פרשה באו בפני עניינם של ראשי הקבוצות וסייענים אחרים לאתר.

כך :

משה דבש, ראש קבוצה אשר באמצעותו בוצעו הימורים בסך של 7 מיליון ₪ והכנסתו האישית מהאתר היתה 5 מיליון ₪, נידון בהסכמה לעונש מאסר של לעונש של ששה חודשי מאסר אשר יורצו בעבודות שירות, וקנס.

עוז חקאק, ראש קבוצה אשר באמצעותו בוצעו הימורים בסך של 2.5 מיליון ₪ והכנסתו האישית מהאתר היתה 500,000 ₪, נידון בהסכמה לעונש מאסר בפועל של שלושה חודשים ויום, וקנס.

עוזי שמש ויחזקאל דיווה, ראשי קבוצות אשר באמצעותם בוצעו הימורים בסך של 2.5 מיליון ₪, והכנסותיהם האישיות מהאתר היו 400,000 ₪ ו- 600,000 ₪, נידונו בהסכמה לעונש של ששה חודשי מאסר אשר יורצו בעבודות שירות, וקנס.

שלמה כזיס, ראש קבוצה אשר באמצעותו בוצעו הימורים בסך של 300,000 ש"ח, נידון בהסכמה לעונש מאסר שני חודשי מאסר אשר יורצו בעבודות שירות, וקנס.

שלמה פרוימוליץ, ראש קבוצה אשר באמצעותו בוצעו הימורים באתר בסך של 200,000 ₪, נידון בהסכמה לשלושה חודשי מאסר אשר יורצו בעבודות שירות, וקנס.

בית משפט השלום בראשון לציון

10 ינואר 2012

ת"פ 6791-03-10 מדינת ישראל נ' מרקוס ואח'
בפני כב' השופט רפי ארניה

ניסים משיח, אשר הלווה לבעלי האתר סך של 100,000 ש"ח כאשר ידע שישמשו לביצוע העבירות נשוא תיק זה, נידון בהסכמה למאסר מותנה וקנס.

הנה כי כן המתווה העונשי אשר הותווה בין היתר על ידי הצדדים במסגרת הסדרי הטיעון, וכן על ידי בית המשפט בפסיקותיו האמורות, הינו ברור: ראשי קבוצות נידונו לתקופות מאסר בפועל וקנס, ואילו אנשי התשתית נידונו למאסרים מותנים בלבד וקנס.

בשווי לנגד עיני את פעילותם של הנאשמים כאן לשאר הנאשמים, דומני שעניינם קרוב יותר לקלדנים ולאנשי התשתית מאשר לראשי קבוצות. הבחינה הינה במספר מישורים:

ראשית – היעדר שיקול דעת. כמו הקלדנים אשר הקלידו נתוני הימורים אשר נמסרו להם על ידי אחרים כך הנאשמים, העבירו כספים מיד ליד בהתאם להוראות שנמסרו להם על ידי אחרים. אין בפעילותם הנ"ל כל ניצוץ של תכנון או של שיקול דעת, אלא ביצוע הוראות פשוטן כמשמען.

שנית – היעדר רווח אישי. כמו הקלדנים ואנשי ההיי טק, כך הנאשמים, קיבלו שכר "עבודתם" התקופתית ותו לא. הם לא ביצעו את ההימורים בפועל, לא השתתפו ברווחי האתר ולא הפיקו כל תועלת אישית מזכיות או הפסדי המהמרים. בוודאי שלא ניתן לייחס להם קבלת הכנסות משמעותיות כלשהן, קל וחומר הכנסות בסדרי הגודל אשר הפיקו ראשי הקבוצות, אשר עניינם פורט לעיל.

שלישית – אי ניצול יכולת אישית מיוחדת. כמו הקלדנים ובניגוד לאנשי ההיי טק ומר משיח, הנאשמים לא ניצלו כל יכולת אישית מיוחדת או אמצעים כלכליים אישיים משמעותיים, או ידע אישי שיש להם, כדי לקדם את פעילות אתר האינטרנט. עבודתם התבססה למעשה רק על יכולתם לנהוג בכלי רכב שבבעלותם. בפן זה חומרת מעשיהם של הנאשמים אף נמוכה מחומרת מעשיהם של גולדמן, דותן ומשיח.

נוכח האמור אין בעיני הבדל של ממש בין הנאשמים לבין אנשי המדרג הנמוך האחרים אשר עניינם נידון בפרשה זו, ואיני רואה כל עילה או הצדקה לקבוע כי מעמדם זהה או דומה למעמדם של ראשי הקבוצות, אשר היו למעשה "דרג פיקודי זוטר". בהתאם לכך, יש לגזור את עונשם של הנאשמים.

בוודאי שעומדות לזכות הנאשמים אף עובדת גילם הצעיר שהשפיעה על ביצוע העבירות, היעדר עבר פלילי, ונטילת האחריות המוקדמת.

כמו כן, נטלתי בחשבון את נסיבותיהם האישיות של הנאשמים כפי שפורטו על ידי באי כוחם.

לפיכך, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

1. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום הנאשמים לא יעבור עבירה בה הורשעו בתיק זה.

בית משפט השלום בראשון לציון

10 ינואר 2012

ת"פ 6791-03-10 מדינת ישראל נ' מרקוס ואח'
בפני כב' השופט רפי ארניה

2. קנס בסך של 10,000 ₪ לכ"א מהנאשמים, או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב – 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים אשר תחילתם ביום 1.2.12 ומדי 1 לחודש. לא יעמדו הנאשמים בביצוע תשלום כלשהו במלואו ובמועדו, תעמוד תקופת המאסר לריצוי מלא ומייד.
 3. מורה על חילוט הרכבים והקטנועים של נאשמים 7-8 המפורטים בנספח לכתב האישום מאחר שבאמצעותם בוצעו עבירות הלבנת ההון נשוא כתב האישום, והם שימשו לביצוע העבירה.
- אינני מורה על חילוט חשבון החיסכון של הנאשם 7 מאחר ולא הוכח כי קיים קשר כלשהו בין הסכום המצוי בו לבין העבירות נשוא כתב אישום זה (ר' בעניין זה סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס – 2000).

ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו טבת תשע"ב, 10 ינואר 2012, בהעדר הצדדים.

רפי ארניה, שופט